ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

Τοῦ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου Ἱεροκήρυκος

Ἡ Μ. Σαρακοστὴ εἶναι μὲν περίοδος ἐκτενοῦς προσευχῆς καὶ αὐστηρᾶς νηστείας πρὸς ἄσκησιν πάσης ἀρετῆς καὶ χριστιανικῆς τελειότητος, εἶναι δὲ ἀκόμη περίοδος ἀγῶνος πρὸς καταπολέμησιν καὶ συντριβὴν τοῦ πονηροῦ διαβόλου. Διότι ποῖος ἐνέσπειρε τὸ κακὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου καλεῖται τώρα νὰ ἀγωνισθῇ, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ: Ὁ πονηρὸς διάβολος. Ποῖος ἀναχαίτισε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέραν πρόθυμον ὑπακοήν, καὶ τὸν ἐξώθησεν εἰς παράβασιν καὶ ἀνυπακοήν; Πάλιν ὁ πονηρὸς διάβολος. Καὶ ποῖος τέλος, νυχθημερὸν καὶ μὲ ἀφάνταστον ἐργάζεται πανουργίαν, διὰ νὰ τυραννῇ καὶ βασανίζῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κρατῇ αἰχμάλωτον εἰς πᾶσαν παράβασιν καὶ παρανομίαν; Πάλιν ὁ κακοῦργος, ὁ πονηρὸς διάβολος. Λοιπὸν, πόλεμος κατὰ τοῦ διαβόλου· ἀγών, προσπάθεια, πολλὴ ἐπιμέλεια καὶ φροντὶς καὶ ἀκοίμητος ἐνέργεια πρὸς ἀπαλλαγήν μας ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ πονηροῦ. Ὁ Κύριος εἰς τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιόν του σώζει ἕναν νεανίσκον, υἱὸν ἀπίστου σχεδὸν πατρός, ἀπὸ τὴν τυραννικὴν ἐξουσίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ὅταν ἠρωτήθη ἔπειτα ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, διατὶ αὐτοί, παρὰ τὴν προσπάθειαν ποὺ κατέβαλαν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θγάλουν τὸ δαιμόνιον, ὁ Κύριος ἀπήντησε· «τοῦτο τὸ γένος (τῶν δαιμονίων δηλαδὴ) ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ». Ἰδοὺ λοιπὸν ὅπλα ἀποτελεσματικά, δυνατὰ καὶ νικηφόρα, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὰ ὅπλα τῆς ἁγίας αὐτῆς, τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τῆς Μ. Σαρακοστῆς.

1.—Παν'σχυρος μετὰ τοῦ Θεοῦ συμμαχία.

Αὐτὴ εἶναι ἡ προσευχή. Ἀλλὰ ποία προσευχή; Ὄχι ἡ τυπική, ἀνούσιος καὶ ἄψυχος τῶν χειλέων προσευχή, ποὺ συνηθίσαμε νὰ ἀπαγγέλουμε ἀπὸ μικροί, καὶ λαλεῖ τὸ στόμα, χωρὶς νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ νοιώθῃ ἡ ψυχὴ τί ἀποφθέγγεται ἡ γλῶσσα. Αὐτὴ δὲν εἶναι προσευχή. Ἡ ξηρά, θιαστικὴ καὶ ἀκατανόητος ἀπαγγελία τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» δὲν εἶναι προσευχή. Ἡ στιγμιαία καὶ ἀπρόσκεπτος καὶ ἀνευλαβὴς ἀκόμη συμμετοχή μας εἰς τὴν θείαν τῆς Ἐκκλησίας μας λατρείαν, χωρὶς ἀλόψυχον ἀφοσίωσιν, ἀκόμη δὲ χωρὶς μυστηριακὴν κοινωνίαν δὲν εἶναι προσευχή. Δὲν εἶναι ἡ προσευχὴ ποὺ μᾶς χρειάζεται διὰ τὴν πνευματικήν μας ἄνοδον καὶ οἰκοδομήν. Δὲν εἶναι ἡ προσευχὴ ποὺ ἑνώνει ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὸν παν'σχυρον καὶ παντοδύναμον Θεὸν καὶ ἀποκαίνει κραταιὰ κατὰ τοῦ σατανᾶ συμμαχία. Ἡ προσευχὴ ποὺ μᾶς φέρνει τὸ μέγα τοῦτο καλὸν καὶ ἀποβαίνει ὅπλον ἀήττητον κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ἐκτενὴς καὶ ἐπίμονος, ἡ θερμή, ἡ ταπεινή, ἡ γεμάτη ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ κατάνυξιν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας δέησις καὶ ἱκεσία πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Κύριον νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ τὴν κακοποιὸν ἐξουσίαν. Εἶναι ἡ προσευχὴ ποὺ γίνεται εἰς τὰ βάθη τῆς πονεμένης ψυχῆς μας, εἰς τὸ ἡσύχον δωμάτιόν μας, εἰς μίαν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ ναοῦ μας. Ἡ προσευχὴ ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ αφοδρὸν πόθον νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τοῦ πονηροῦ τὰς ἁμαρτωλὰς παγίδας, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ θερμὴν μετάνοιαν καὶ ἀληθινὴν συντριβήν, ποὺ ὁδηγεῖ τέλος εἰς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν Ἁγίαν Κοινωνίαν. Αὐτὴ ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ κραταιὰ μετὰ τοῦ Θεοῦ συμμαχία, τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον ποὺ συντρίβει τὸν διάβολον καὶ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπον, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ταπεινοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ ἐντατικὴ καὶ ταπεινὴ προσευχὴ τῆς κατανυκτικῆς καὶ ἁγίας μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τέτοιαν προσευχὴν μᾶς συνιστᾶ ὁ Κύριος κατὰ τοῦ διαβόλου.

2.—Ἐξαγιασμὸς καὶ ἐξαΰλωσις τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὴ εἶναι ἡ νηστεία, τὸ δεύτερον κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Κυρίου ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεία δὲν εἶναι μόνον ἀλλαγὴ τροφῶν. Εἶναι καὶ περιερισμὸς τροφῶν. Εἶναι καὶ ξηροφαγία. Εἶναι καὶ ἀσιτία. Εἶναι καὶ τῶν τροφῶν σωματική, ἀλλὰ καὶ τῶν παθῶν, πνευματικὴ νηστεία. Αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὰ νηστεία. Διότι τὶ σημασίαν ἔχει νὰ μὴ τρώγω λίγο κρέας καὶ νὰ καταβροχθίζω τοῦ κόσμου τὰ θαλασσινά; Νὰ στεροῦμαι τὸ αὐγὸ καὶ νὰ φορτώνω μὲ ταραμᾶ καὶ αὐγοτάραχο τὸ στομάχι; Ἤ, τὸ χειρότερο, νὰ νηστεύω τὸ λάδι, ἀλλὰ νὰ ἀνάβω ἀπὸ τὰ μίση καὶ τὰ πάθη; Εἶναι νηστεία αὐτό; Εἶναι στέρησις; Εἶναι ἐγκράτεια ποὺ κατευνάζει τὰ πάθη καὶ δεσμεύει τὴν σάρκα, ποὺ φέρει σωφροσύνην καὶ ἐξαγνίζει τὸ σῶμα, ποὺ ἐξαΰλώνει καὶ ἀποπνευματίζει τὸν Χριστιανὸν, ποὺ δείχνει ἄνθρωπον πνευματικόν; Τί ἔγινε; Μόνον ἀλλαγὴ τροφῶν, ὄχι ὅμως κατευνασμὸς παθῶν, ὄχι καὶ ὑποταγὴ σαρκὸς, ὄχι καὶ ἄνοδος πνευματική, διὰ νὰ ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ τὰ γήϊνα ἡ ψυχή, νὰ στραφῇ πρὸς τὰ ἄνω τὸ πνεῦμα, νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀρετὴν ὁ πιστὸς, νὰ ἐλεήσῃ μὲ τὰς οἰκονομίας τῶν νηστειῶν του τοὺς πτωχοὺς Χριστιανοὺς, νὰ χαρῇ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἀνθρώπου του ὁ Θεὸς, νὰ φοβηθῇ καὶ τραπῇ εἰς ἐπαίσχυντον ὀδιάβολοςφυγὴν. Ὄχι, ἀδελφοὶ ἡ νηστεία νὰ εἶναινηστεία, νὰεἶναικόπος, χαλιναγώγησις τῆς σαρκός, νὰ εἶναι στέρησις ὑλικῶν καὶ πλοῦτος πνευματικῶν. Τότε εἶναι ἄσκησις. Τότε εἶναι ἁγών. Τότε εἶναι ἔνδειξις ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ ἁγίου πόθου πρὸς ἐξαγνισμὸν καὶ ἐξαΰλωσιν τῆς ζωῆς μας. Τότε γινόμεθα ἄνθρωποι πνευματικοί, τοῦ Χριστοῦ ἀγωνισταί, τοῦ Θεοῦ δοῦλοι, τοῦ οὐρανοῦ πολῖται. Καὶ τότε τρέπεται ἀπὸ κοντά μας εἰς φυγὴν ὁ διάβολος.

3.— Καὶ τὸ ὅπλον τῶν ὅπλων.

Καὶ τώρα ποῖον εἶναι αὐτό; Ποῖον ἄλλο; Ἡ σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος πίστις εἰς τὸν Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα. Εἰδικώτερα πίστις, ὅτι «εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» ὅτι οὐδεὶς ἄλλος εἶναι τοῦ διαβόλου ὁ νικητὴς, καὶ οὐδεὶς ἄλλος τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς παρὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς. Αὐτὴ ἡ πίστις θὰ ὁδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχὴν. Ἀφοῦ θὰ παραδέχωμαι ὅτι ὁ Χριστὸς εἶπεν, ὅτι ὁ σατανᾶς πολεμεῖται μὲ νηστείαν καὶ προσευχὴν, καὶ θὰ νηστεύσω διὰ νὰ ἐγκρατευθῶ, διὰ νὰ προσευχηθῶ, καὶ θὰπροσευχηθῶ, διὰ νὰ ἐνισχυθῶ καὶ πολεμήσω μὲ θάρρος καὶ συντρίψω μὲ τοῦ Χριστοῦ μου τὴν δύναμιν τὸν ἐχθρὸν τῆς σωτηρίας μου διάβολον καὶ σατανᾶν. Καὶ πράγματι τοῦτο συμβαίνει. Ὅσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ πίστις τοῦ Χριστιανοῦ, τόσον θερμοτέρα εἶναι ἡ προσευχὴ του καὶ ἀκριβεστέρα ἡ νηστεία του. Νηστεύει, διότι πιστεύει εἰς τὴν ἀξίαν τῆς νηστείας. Προσεύχεται, διότι πιστεύει εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς. Ἔτσι καθωπλισμένος κατὰ τοῦ πονηροῦ πάντοτε, τώρα μάλιστα, τὴν Τεσσαρακοστὴν, βγαίνει θαρραλέος εἰς τὴν μάχην καὶ νικητὴς εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ συντρίβει τὸν πολυμήχανον.

Πίστις, νηστεία, προσευχὴ, ἡ ἀκαταίσχυντος πανοπλία τώρα τὴν Σαρακοστὴν, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ ἀπαλλαγὴ καὶ σωτηρία τοῦ πιστοῦ, ἡ δόξα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἂς ὁπλισθῶμεν. Καὶ θὰ νικήσωμεν.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑΝΤ ΣΩ ΕΙΣ ΝΕΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ προσεχὲς φθινόπωρον πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ εἰς Βρετανίαν τὸ ἔργον τοῦ Μπέρναρντ Σῶ «Ὁ Ἀνδροκλῆς καὶ τὸ Λεοντάρι» εἰς νέον ἀλφάβητον ἀποτελούμενον ἐκ 40 γραμμάτων. Ὁ Σῶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ἀπησχολήθη πολὺ μὲ τὴν ἐξέλιξιν ἑνὸς νέου Βρετανικοῦ ἀλφαβήτου, ὅταν δὲ ἀπέθανεν ἄφησε κληροδότημα διὰ τοῦ ὁποίου νὰ συνεχισθοῦν αἱ ἔρευναι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Τελικῶς κατόπιν διαγωνισμοῦ μεταξὺ ἐμπειρογνωμόνων προεκρίθη ἕνα ἀλφάβητον μὲ 40 γράμματα. Τὸ βιβλίον τοῦ Σῶ θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς εὐθηνὴν ἔκδοσιν. Εἰς τὰς ἀριστερὰς σελίδας θὰ εἶναι τυπωμένον τὸ κείμενον τοῦ ἔργου μὲ τὸ κανονικὸν ἀλφάβητον καὶ εἰς τὰς δεξιὰς μὲ τὸ νέον. Τὸ βιβλίον θὰ περιλαμβάνῃ καὶ πίνακα τῶν γραμμάτων τοῦ νέου ἀλφαβήτου.

Ὁ Σῶ εἰς τὴν διαθήκην του καθώριζε ἐπίσης ὅπως ἐκ τῶν ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου του, ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς τὸ νέον ἀλφάβητον, 13.000 διανεμηθοῦν δωρεὰν εἰς βιβλιοθήκας ἀγγλοφώνων χωρῶν καὶ εἰς βιβλιοθήκας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

o *** o

Η ΤΥΡΟΚΟΜΗΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπραγματοποιήθη εἰς Καλέντζι Πατρῶν γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τῶν γαλακτοκομικῶν Συνεταιρισμῶν Καλεντζίου καὶ Νεζερῶν εἰς τὰς ὁποίας παρέστησαν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς 15ης Ἐπιθεωρήσεως Συνεταιρισμῶν κ. Παν. Πανουτσόπουλος καὶ ὁ Ἐπόπτης κ. Γεώργ. Σοφιανόπουλος καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνεζητήθησαν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν τυροκόμησιν τρεχούσης περιόδου.

o *** o

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΙΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΩΝ

Ὑπενθυμίζεται, ὅτι τὴν 15ην Ἀπριλίου 1962 θὰ διεξαχθῇ διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν ἐκτάκτων τηλεφωνητριῶν ἐξ ὧν ἀνὰ δύο διὰ τὸ Αἴγιον, Ἄρταν καὶ Μεσολόγγιον, ἀνὰ μίαν διὰ τὸ Ἀργοστόλιον, Ζάκυνθον, Κέρκυραν, καὶ Ναύπακτον καὶ 13 διὰ τὸ Κέντρον Πατρῶν.

Αἱ διαγωνισθησόμεναι πρέπει νὰ εἶναι μόνιμοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἔνθα τὰ τηλεφωνικὰ κέντρα καὶ ἡλικίαι 19—24 ἐτῶν ἢ καὶ αἱ γεννηθεῖσαι μέχρι τῆς 14ης Ἀπριλίου 1944, τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ δέον ὅπως ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 7ης Ἀπριλίου.

o *** o

Α. Σ. Ο.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΟΝ

Περίληψις ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟ ΠΡΑΣΙΑΣ

1) Ὁ Αὐτόνομος Σταφιλικὸς Ὀργανισμὸς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἡ ἀνόρυξις φρέατος μετ ἀρτεσιανοῦ εἰς σταφιδεργοστάσιον Α. Σ.Ο. Πύργου, ἐνδεικτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἑβδομήκοντα χιλιάδων (70.000).

2) Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διεξαχθῆ τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1962 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11.45 ἕως 12ην μεσημβρινὴν εἰς τὰ ἐν Πάτραις Κεντρικὰ Γραφεῖα ΑΣΟ (Παντανάσσης 3).

3) Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Α' τάξεως καὶ ἄνω ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἐμπειρίας.

4) Πλείονες πληροφορίαι εἰς τὰ ἐν Πάτραις Κεντρικὰ Γραφεῖα ΑΣΟ (Τμῆμα Τεχνικὸν) καὶ τὸ Ὑποκατάστημα ΑΣΟ Πύργου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας

Ἐν Πάτραις τῇ 2 Ἀπριλίου 1962

(Ἐκ τοῦ ΑΣΟ)

ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ Η 3Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς συνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ δευτέρα Ὁλομέλεια τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Λέσχης. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπῆρξαν σημαντικαὶ διὰ τὸ ἀναπτυσσόμενον εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν νεοελληνικὸν σοσιαλιστικὸν κίνημα.

Σημαντικώτεραι δέον νὰ θεωρηθοῦν πάντως οἱ ἑξῆς δύο ἀποφάσεις: Ἡ ἀπόκρουσις τῆς κοινῆς ἐκκλήσεως τῶν Κ. Κ. Ἑλλάδας καὶ Ἰταλίας πρὸς τοὺς σοσιαλιστὰς τῶν δύο χωρῶν διὰ συνεργασίαν ἐκκλησιν τὴν ὁποίαν καὶ προσωπικῶς διεβίβασεν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σοσιαλιστικῆς Λέσχης ἐκ μέρους τοῦ Κ. Κ.Ε. θουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. καθὼς καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς μὴ συμπράξεως τῆς Σοσιαλιστικῆς Λέσχης μὲ τὴν τοπικὴν ὁμάδα τῶν Ἀθηνῶν τῆς Σοσιαλιστικῆς Ενώσεως.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἄρνησιν τῆς «Σοσιαλιστικῆς Λέσχης» νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος συζήτησιν μὲ τὴν ἀνωτέρω ἀθηναϊκὴν ὁμάδα πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς: Ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασίς της ἐβασίσθη ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡγετικὰ στελέχη τῆς «Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως» ἐξακολουθοῦν, ἄλλα μὲν νὰ διατηροῦν δεσμοὺς μὲ κρυπτοκεφαλαικρατικὰς ὀργανώσεις, ἄλλα δὲ μὲ τὰς ἐντοῦθα πρεσβείας δύο κομμουνιστικῶν κρατῶν.

Τέλος, προτάσει τοῦ Α' Γραμματέως τῆς Σ. Λ. Πατρῶν κ. Σοφ. Κολαΐτη ἡ 3η Ὁλομέλεια τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ συνέλθῃ τὸν προσεχῆ Μαΐον εἰς τὴν πόλιν μας, προκειμένου νὰ παρασκευάσῃ τὴν Α' Πανελλήνιον Σοσιαλιστικὴν Συνδιάσκεψιν καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ νέον Καταστατικόν.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ 1962

Ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 7ης ἑσπερινῆς καθημερινῶς.

ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ

Διαθέτομεν χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ὅλους τοὺς τύπους λυχνιῶν ραδιοφώνων.

Διὰ τοὺς ραδιοτεχνίτας εἰδικαὶ τιμαὶ

ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ

Τεχνικὸν Ἐργαστήριον

ΠΑΤΡΕΩΣ 47—ΤΗΛ. 54—58 — ΠΑΤΡΑΙ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ

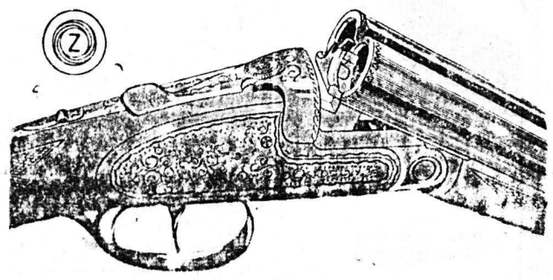

Τὰ καλύτερα Κυνηγετικὰ ὅπλα. Ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν εἰς δίκαννα, μονόκαννα καραμπίνες. Φλώμπερ καὶ ἀεροβόλα Ἀντιπροσωπεύομεν τὶς καλλίτερες μάρκες καὶ παρέχομεν τὰς μεγαλυτέρας εὐκολίας πληρωμῆς.

ΡΑΔΙΟ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κορίνθου 254 — Τηλ. 22-74 ΠΑΤΡΑΙ

Νίτρον τῆς Χιλῆς
Νιτροθειϊκὴ ἀμμωνία
Θειϊκὴ ἀμμωνία
Πατατόσπυρος ἐξαιρετικῆς ποιότητος
Τριφυλλόσπορος Πολυετὴς

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5 — Τηλ. 58 - 94

ΝΕΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑ

(Εἰδικευθέντος ἐπὶ πενταετίαν εἰς Ἡν Πολιτείας Ἀμερικῆς). Πλήρως ἐξωπλισμένη ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη—Κολοκοτρώνη 52 (οἴκημα Νοσοκομείου Ἱδρύματος «Λευκὸς Σταυρὸς». Διαθέτει κλίνας λοῦξ, Α, Β, καὶ Γ θέσεως.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 51 - 02

ΠΡΟΤΥΠΟΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ"

ΣΤΕΦ. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ

ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

διὰ πρόωρα καὶ ἐξησθενισμένα βρέφη (νεογνὰ)

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Συνεχὴς παροχὴ ὀξυγόνου ἐπὶ ἀσθενειῶν πνευμόνων καὶ καρδίας.

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52. ΤΗΛ. 27-31 ΠΑΤΡΑΙ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΑΧΑΪΑΣ

Ἐκ τοῦ πίνακος τῆς τελευταίας ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νέας Στατιστικῆς Ἐπετηρίδος προκύπτει ὅτι ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον ἦτο:

α) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας 76,30 κάτοικοι ἔναντι 73,01 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951.

β) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας 89,83 κάτοικοι ἔναντι 73,80 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951.

γ) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων 25,76 κάτοικοι ἔναντι 29,35 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951 καὶ

δ) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν 107,55 κάτοικοι ἔναντι 100,29 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951.

Ἐξ ἄλλου ἐκ τοῦ πίνακος τῆς τελευταίας ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νέας Στατιστικῆς ἐπετηρίδος προκύπτει ὅτι ἡ ἐπιφάνεια, βάσει τῆς γενομένης τὸ 1958 ἐμβαδομετρήσεως, τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας εἶναι 3.133 τετρ. χιλ) τρα, τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας 5,11 τετρ.. χιλ., τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων 1.087 τετρ. χιλ. καὶ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν 1.537 τετρ. χιλ.

Τέλος διεπιστώθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἐντὸς τῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1961 διοικητικῶν ὁρίων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951 εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας 239.206 ἔναντι 228.871 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951. Ἤτοι ἐπομένως κατὰ 10.335 κατοίκους.

β) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας 45.904 ἔναντι 42.827 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951, ἤτοι ἐπομένως κατὰ 3.077 κατοίκους.

γ) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων 27.997 ἔναντι 31.902 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951, ἤτοι ἐλαττωθεὶς ἐπομένως κατὰ 3.905 κατοίκους.

δ) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν 165.305 ἔναντι 153.142 κατοίκων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1951, ἤτοι ἐπομένως κατὰ 11.163 κατοίκους.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων μουσικῶν ἠθοποιῶν κλπ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν, Τεχνιτῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου προσετέθη μεταβατικὴ διάταξις ἔχουσα οὕτω:

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, αἱ ἀφορῶσαι τὴν χήρα τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος ἔλαβε χώραν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940 καὶ ἐντεῦθεν ἐφ' ὅσον οἱ δικαιοῦχοι ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως. Ἡ ἀπονεμομένη βάσει τῆς παρούσης διατάξεως σύνταξις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, ὡς αὕτη ἰσχύει ἑκάστοτε, προβλεπόμενον κατώτατον ὅριον συντάξεως δικαιοδόχων.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπονεμομένη σύνταξις ἄρχεται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης διατάξεως κατὰ τὰ ἄνω ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

(Σ.Σ. Ἐδημοσιεύθη εἰς Ε. Κ. 9)2)62).

ΟΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ

ΚΑΙ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ

ΤΑ ΘΕΤΑ ΤΕΚΝΑ

Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀπεφάνθη ὅτι: Ἀναγκαῖον πρὸς θεμελίωσιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τῶν θετῶν τέκνων ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΙΚΑ προκειμένου μὲν περὶ θετῶν τέκνων ἠσφαλισμένων ὅπως ἡ υἱοθεσία ἔχῃ συντελεσθῆ ἐν ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου θετοῦ πατρός, προκειμένου δὲ περὶ θετῶν τέκνων συνταξιούχων ὅπως ἡ υἱοθεσία ἔχῃ συντελεσθῆ ἐν ἔτος πρὸ τῆς παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. συνταξιοδοτήσεως τοῦ θετοῦ πατρός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, πα δίατρος Ἐπιστημονικὸς Διευθυντὴς Νοσοκομείου Παίδων, ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52. Τηλ. 24-39.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΥΑΓΓΕΛΑ